

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5154/2020
12.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Весне Поповић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Александра Тешић, адвокат из ..., против тужене „Unicredit bank Srbija“ АД из Београда, чији је пуномоћник Тамара Симић, адвокат из ..., ради утврђења и исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 16475/18 од 12.03.2020. године, у седници од 12.11.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 16475/18 од 12.03.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 16475/18 од 12.03.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 2978/18 од 25.05.2018. године, ставом првим изреке утврђује се да је ништава одредба члана 9. став 9. тачка 1. Уговора о готовинском кредиту од 11.05.2017. године којом је корисник кредита обавезан да банци плати фиксну једнократну накнаду за обраду кредитног захтева од 2% од износа одобреног кредита, односно минимум 1.600,00 динара. Ставом другим изреке тужена је обавезана да тужили на име стицања без основа исплати 20.000,00 динара са законском затезном каматом од 11.05.2017. године до исплате. Ставом трећим изреке тужена је обавезана да тужили на име трошкова парничног поступка исплати 18.900,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 16475/18 од 12.03.2020. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова парничног поступка.

Против другостепене пресуде, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11 87/18). Наиме, нижестепене пресуде донете су у складу са правним ставом усвојеним на седници грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 22.05.2018. године, по коме банка има право на наплату трошкова и накнаду банкарских услуга, па одредба уговора о кредиту којом се корисник кредита обавезује да банци плати трошкове кредита није ништава, под условом да је понуда банке садржала јасне и недвосмислене податке о трошковима кредита. Трошкови обраде кредита и пуштања кредита у течај, као и други трошкови које банка обрачунава кориснику приликом одобравања кредита, или који су познати на дан обрачуна и које банка обрачунава кориснику у току реализације уговора о кредиту, могу бити исказани и у процентуалном износу и наплаћују се само кроз обрачун ефективне каматне стопе. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

У тужби од 26.02.2018. године, вредност предмета спора је означена на 20.000,00 динара.

С обзиром на наведено, ради се о спору мале вредности у смислу члана 468. став 1. ЗПП, а чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да ревизија у спору мале вредности није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић